

ної програми, можуть отримати і основну, що запропонована викладачами, та додаткову цінність, що запропонована ними самими, яка буде найбільше відповідати їх очікуванням.

I. I. Bimer, канд. екон. наук, доц.,
кафедра історії економічних учень і економічної історії

ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ ЕКОНОМІСТІВ НОВОГО ПОКОЛІННЯ У ВІСНІЙ ШКОЛІ

similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman I

Стратегічне завдання України інтегруватися в світовий цивілізаційний простір передбачає підвищення її глобальної конкурентоспроможності. Вступ світової економіки в новий етап розвитку — економіку знань — істотно змінив умови конкуренції країн. Сьогодні різниця в рівні економічного розвитку значно менше визначається наявністю природних ресурсів, на перший план виходить здатність нації підвищувати *якість людського капіталу*, створювати нові знання і втілювати їх у виробничих системах. За прогнозами ЮНЕСКО, у ХХІ ст. цивілізованого рівня добробуту досягнуть тільки ті країни, де 40—50 % працездатного населення матимуть якісну вищу освіту.

Ураховуючи інтеграційні наміри нашої країни, зростання важливості освіти за сучасних умов, а також зміни в освіті, які спричинила глобалізація, в Україні розроблено програму «Конкурентна освіта», яка передбачає підвищення доступу до якісної освіти, цільову підтримку обдарованих дітей, відродження інтересу до наукового пошуку, сприяння зростанню висококваліфікованих фахівців, особливо в прикладних науках. Особливу увагу планується приділити науковим школам, які виконують перспективні дослідження. На державному рівні визначено *п'ять пріоритетних напрямів діяльності у сфері освіти і науки* на найближчий період: європейський рівень якості і доступності освіти; духовна зорієнтованість освіти; демократизація освіти; соціальне благополуччя науковців і педагогів, реалізація формули «щасливий учитель — щасливий учень»; розвиток суспільства на основі нових знань.

Підкреслюючи важливість освіти для розвитку суспільства, зазначимо, що основної уваги вимагає саме *економічна освіта*. Це пояснюється, по-перше, величезним значенням економічних

знань для успішного соціально-економічного розвитку кожної країни (відомо, що у становленні будь-якої соціально-економічної системи значна роль належить економічній культурі, рівню економічної освіти, що, в свою чергу, впливає на повноту застосування економічних законів у правовому полі держави, життєздатність її економічної політики в цілому) і, по-друге, їх значно швидшим старінням порівняно з іншими науками в умовах глобалізації. І дійсно, економічна освіта — це особлива сфера життєдіяльності суспільства, у якій відбувається не лише відтворення знань, умінь, навичок, досвіду поколінь у царині економічного буття, але й самого характеру економічного мислення, суспільних цінностей, історичної, соціокультурної самосвідомості нації.

Визначне місце у формуванні сучасних економістів належить провідним економічним університетам України, в першу чергу, — КНЕУ. Головне завдання ВНЗ економічного профілю — сформувати сучасну і адекватну світовим змінам національну бізнес-еліту, виховати *економістів нового покоління*, прищепити випускникам якості, які мають бути притаманні сучасному економістові й забезпечуватимуть йому велику конкурентоспроможність на ринку праці: сучасний гуманітарний світогляд; глибокі фахові знання та практичні навички; володіння комп'ютерними технологіями у сфері професійної діяльності; вільне володіння однією або кількома іноземними мовами; достатня юридична підготовка. Випускники магістратури мають принести на підприємства, фірми, у фінансову та банківську сфери сучасну економічну культуру, етику бізнесу, кращі зразки і моделі корпоративного управління, запровадити найновіші системи менеджменту і маркетингу.

На виконання цього завдання та з метою оптимізації процесу підготовки економістів нового покоління в КНЕУ періодично оновлюються освітньо-професійні програми з урахуванням світових тенденцій розвитку економіки, вітчизняної практики, вимог ринку праці. Причому, зміни в характері економічної освіти викликають необхідність перегляду не тільки її змістовної складової; необхідні зміни в її організації, що передбачає впровадження новітніх навчальних технологій, тренінг-програм, кейс-методів, дистанційного навчання тощо. Зазначимо, що нові тенденції у навчанні та формах його організації повинні гармонійно поєднуватися з *урахуванням національних традицій та досвіду*, нагромадженого столітніми етапами розвитку освіти в Україні. За таких умов українська освіта зможе гідно конкурувати з європейськими та світовими освітніми школами, а Україна — посісти гідне місце на європейському континенті.

Література

1. *Колот А. М.* Удосконалення змісту підготовки фахівців у контексті Болонської декларації // Економіст. — 2005. — № 3—6. — С. 5.
2. *Павленко А.* Ласкаво просимо до КНЕУ // Економіст. — 2005. — № 7—10. — С. 1
3. *Павленко А. Ф.* Навчатися все життя // Економіст. — 2000. — № 19—20. — С. 2.
4. *Савельєв Є.* Економіка знань в аспекті включення України в європейський освітній простір і досвід ТДЕУ // Журнал європейської економіки. — 2006. — Том 5 (№ 3). — С. 255—266.

В. В. Вітлінський, д-р екон. наук, проф.,
зав. кафедри економіко-математичних методів;
П. І. Верченко, канд. фіз.-мат. наук, доц.,
кафедра економіко-математичних методів

НЕОБХІДНІСТЬ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «НЕЛІНІЙНІ МОДЕЛІ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ»

Як зазначають бібліографи, лише в 1990 році (через вісім років після виходу в світ книги Б. Мандельброта «Фрактальна геометрія природи») було опубліковано більше 5000 наукових статей зі словом «фрактал» у назві. Для багатьох фрактали означали революцію в науці.

На сьогоднішньому етапі розвитку економіко-математичного моделювання не знати, що таке фрактал, стало недоречним. На жаль, їх часто-густо ототожнюють з інтригуючими картинками із загадковим та складним узором. На той час, як фрактали зайняли чільне місце у процесі вивчення динамічних систем з нелінійною структурою.

Відомо, що вивчення низки явищ в економіці, зокрема, на рівні макроекономіки, пов'язане зі значними труднощами. Це викликано тим, що опис макроекономічної моделі здійснюється з допомогою десятків, а то й сотень математичних співвідношень. Сучасна (нелінійна) парадигма дозволяє показати, що явища функціонально складні і які відбуваються на макрорівні, часто можна описати простими і навіть дуже простими, але вже нелінійними моделями. Тобто, що надзвичайна складність опису макроеко-